

жи; понеже цѣлиятъ свѣтъ е Неговъ, Той се грижи за всичко и за всички. Хората, като частъ отъ Бога, интересуватъ и Него, и Неговитѣ помощници, макаръ че тѣ Му създаватъ и радости, и скѣрби. Той всичко понася, търпи и се надѣва, че ще дойде день, когато Неговитѣ деца ще Го потърсятъ и признаятъ за свой Баща. До тогава тѣ ще Му причиняватъ голѣми страдания. Не става ли сжщото и съ родителитѣ ви? Докато свършите образованието си и стѣпите здраво на краката си, вие причинявате голѣми скѣрби на родителитѣ си. Понѣкога не искате да учите, тѣ ви изпращатъ пари, мжчатъ се да изкаратъ повече срѣдства, да задоволятъ нуждитѣ ви. Нѣкога пренебрегвате тѣхния трудъ и се занимавате съ странични работи, безъ да учите. Между родителитѣ и децата има тѣсна връзка, поради което, позорѣтъ на родителитѣ е позоръ и на децата. И обратно, позорѣтъ на децата е позоръ и на родителитѣ. На сжщото основание нашитѣ погрѣшки и скѣрби се отразяватъ и на Бога. За да се очисти свѣтътъ отъ погрѣшкитѣ и нечистотиитѣ на хората, Богъ трѣбва да слѣзе на земята, да измие децата си, да изчисти цѣлата земя.

Отъ гледището на Божествения свѣтъ, сегашнитѣ хора сж още деца, по на 12 години, които могатъ вече да работятъ. Едно време, когато хората били съвсемъ малки деца, две-тригодишни, Богъ е билъ крайно снизходителенъ къмъ тѣхъ. Но днесъ, когато сж порасли, станали сж 12 годишни, Божествениятъ законъ се налага върху тѣхъ. Тѣ се поставятъ на кръста, дето изучаватъ двата диаметра на кръга. Днесъ повечето хора носятъ кръстъ на шията си, но когато страданието слѣзе отгоре, тѣ започватъ да плачатъ. Когато войникътъ носи кръстъ, това показва, че е храбъръ. Той носи кръстъ за храбростъ и минава за герой. Защо и ти, като носишъ кръста, т. е. страданието, да не бждешъ герой? Носи кръста, и бжди герой! Богъ дава кръстове на хората, когато слизатъ на земята, преди да сж ги заслужили; като живѣятъ известно време, тѣ се възнаграждаватъ едни-други, даватъ си кръстове за заслуга и минаватъ за герои.

Като казвамъ, че хората плачатъ отъ страданието, азъ не съмъ противъ плача. Напротивъ, който плаче, заслужава похвала. Когато поизсѣхне малко, човѣкъ